

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Pericentrum level s. r. o.**
sídlem Krakovská 1085/4, 700 30 Ostrava-Hrabůvka
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Pešatem
sídlem Přívozká 703/10, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 43994-4/2022-900000-311 ze dne 20. 9. 2022, ve věci přestupků podle zákona o hazardních hrách

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 20. 10. 2022 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 43994-4/2022-900000-311 ze dne 20. 9. 2022, jímž bylo k odvolání žalobce zčásti změněno, zčásti zrušeno a zčásti potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 9702/2021-570000-12 ze dne 11. 1. 2021. Žalobce byl rozhodnutími celních orgánů obou stupňů uznán vinným ze spáchání trvajících přestupků podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 23. 4. 2019 (dále jen „HazHZ“), kterých se dopustil tím, že porušil zákaz provozovat hazardní hru, ke které mu nebylo uděleno povolení (§ 7 odst. 2 písm. b) HazHZ). Hazardní hry provozoval v období, jehož začátek nastal po 30. 4. 2018, prokazatelně však od 4. 7. 2018 do 9. 8. 2018 na třech technických zařízeních Jewel, zadržených celním úřadem dne 9. 8. 2018, a v období, jehož začátek nastal po 9. 8. 2018, a které skončilo dnem 4. 12. 2018 na třech technických zařízeních Jewel a dvou technických zařízeních Hollywood Popcorn, zadržených celním úřadem dne 4. 12. 2018, v obou obdobích v provozovně Herna Na Růžku na adrese Dlouhá třída 890/18c, Havířov. Za uvedené přestupky byla žalobci celním úřadem uložena dle § 123 odst. 7 písm. a) HazHZ pokuta ve výši 303 000 Kč, která byla napadeným rozhodnutím žalovaného snížena na 300 000 Kč. Dále byla žalobci uložena povinnost k náhradě nákladů řízení paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný se řádně nevypořádal s navrženými a přeloženými důkazními prostředky. Dále, že nesprávně aplikoval pojem „provozovna“. Prostor, kde byla umístěna technická zařízení, dal žalobce do podnájmu, a neprovozoval v něm tudíž živnost. Stanovení výše nájmu procentuální sazbou navázanou na zisk z technických zařízení není skutečností zakládající žalobcův podíl na provozování hazardní hry; takové stanovení nájmu je standardem, jak konstatoval Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) v rozsudcích č. j. 1 Afs 22/2012-53 a č. j. 5 Afs 13/2013-30. Činnosti, které žalobce při tom vykonával, nepovažuje za zásadní, aby na jejich základě mohl být považován za provozovatele hazardní hry. Žalobce byl ujistěn společností DP&K-CZQ s. r. o., která technická zařízení instalovala, že její činnost je v souladu se zákonem, což podpořila i znaleckými posudky Žilinské univerzity. Žalobce má zato, že naplnil liberační důvod dle § 21 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „PřZ“), jestliže se opíral o znalecký posudek, který hodnotil hry jako ne hazardní. Dle výkladu celní správy by bylo možno za provozovatele označit každého, kdo jakkoli umožní provoz technických zařízení, tedy (vzato do extrému) i uklízeče či poskytovatele internetu. Judikatura, kterou argumentuje žalovaný, je převážně z doby po roce 2018, kdy měly být přestupky spáchány. Žalobce závěrem brojl i proti výši pokuty, kterou prohlásil za „více méně likvidační“ a uvedl, že se rovná 68% příjmu z podnájmu, za nějž obdržel 439 558,35 Kč.
3. Podáním ze dne 24. 10. 2022 žalobce požádal o přiznání odkladného účinku žalobě, jemuž nebylo usnesením č. j. 25 Af 31/2022-22 ze dne 23. 11. 2022 vyhověno.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 6. 12. 2022 navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že vzhledem k obdobnosti odvolacích a žalobních námitek odkazuje především na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K podílu žalobce na provozu technických zařízení odkázal na zjištěný skutkový stav, kdy bylo zjištěno, že žalobce vytvořil podmínky pro umístění a provoz těchto zařízení, zajišťoval údržbu a prováděl výplatu výher. Akcentoval, že bez aktivního jednání žalobce by fungování technických zařízení vůbec nebylo možné. K okolnosti, že nájemné bylo stanoveno jako procento z výnosu tržeb, poukázal na rozsudek NSS č. j. 1 As 207/2018-32. Uvedl, že NSS v řadě skutkově obdobných případů konstatoval, že činnosti, které prováděl žalobce, zakládají provozování hazardních her (např.

č. j. 6 As 83/2022-38, č. j. 4 As 120/2021-75 či č. j. 1 As 48/2021-24). K namítanému naplnění liberačního důvodu žalovaný uvedl, že spoléhání na dobrozdání nemůže tento důvod naplnit a odkázal na rozsudky NSS č. j. 8 As 58/2011-66, č. j. 7 As 413/2018-24 a č. j. 2 As 265/2019-30). Žalovaný poukázal na to, že žalobce poté, co došlo k zadržení zařízení Jewell pro podezření z porušování HazHZ, následně provozoval stejná a další obdobná zařízení zajištěná při druhé kontrole. Výše pokuty dle vlastních tvrzení žalobce nedosahuje ani výše zisku, kterou žalobci generovala technická zařízení; námitka jejího likvidačního charakteru je tak zcela nedůvodná.

5. U jednání dne 28. 6. 2023 strany setrvaly na svých procesních stanoviscích. Žalobce k námitce nepřiměřenosti uložené pokuty uvedl, že 68% se týkalo částky ročního příjmu z nájmu, zatímco vytýkané období trvalo pouze od března do srpna. Zopakoval, že spolehnutím se na znalecký posudek je dán liberační důvod. Uvedl dále, že musel zaplatit i daň z hazardních her, což doložil platebními výměry z 6. 10. 2022. Žalovaný reagoval u jednání na obranu žalobce tím, že uvedl, že žalobce sám byl v minulosti provozovatelem hazardních her, a proto mu muselo být při pouhé vizuální kontrole her zřejmé, že se jedná o válcové hry. K pokutě uvedl, že žalobce na výzvu k doložení majetkových poměrů nereagoval. Závěrem zdůraznil, že obsah napadeného rozhodnutí byl předurčen odvoláním, které bylo pouze blanketní.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 4. 7. 2018 zjistila hlídka celního úřadu v provozovně žalobce pět zapnutých technických zařízení připravených ke hře. Proto celní úřad zahájil dne 9. 8. 2018 v provozovně kontrolu, kdy našel již jen tři technická zařízení s hrou Jewel. Přivolaný jednatel žalobce předložil smlouvu o nájmu ze dne 20. 3. 2018, kterou uzavřel se společností DP&K-CZQ s. r. o. jako nájemcem. Ke smlouvě bylo přiloženo zmocnění pro jednatele žalobce, jeho servírku paní H. a další dvě osoby k předávání odměn účastníkům soutěží a manipulaci s penězi pořadatele soutěže. Jednatel vypověděl, že technická zařízení instalovala společnost DP&K-CZQ s. r. o., že výhry na těchto zařízeních vyplácí z vlastní tržby a tato společnost mu je pak refunduje; tato společnost rovněž zaškolila servírky k obsluze technických zařízení. Kontrolní skupina celního úřadu provedla na dvou zařízeních kontrolní hru. Následně technická zařízení a hotovost v nich se nacházející zadržela. Dne 3. 12. 2018 kontrolní skupina zjistila, že v provozovně se nachází pět technických zařízení. Následujícího dne byla v provozovně zahájena kontrola. Jednatel vypověděl, že prostory s herními zařízeními má v nájmu společnost DP&K-CZQ s. r. o. a že on s přístroji nemá nic společného. Kontrolní skupina celního úřadu provedla na všech zařízeních kontrolní hru. Následně technická zařízení a hotovost v nich se nacházející zadržela. K výzvě celního úřadu zaslal žalobce kopie smluv o nájmu se společností PASION-REAL s. r. o. ze dne 26. 3. 2018 a se společností DP&K-CZQ s. r. o. ze dne 20. 3. 2018 a seznam pokladních dokladů o příjmech od společnosti DP&K-CZQ s. r. o. za období roku 2018, které činily 378 164 Kč. Celní úřad spojil oba kontrolní spisy a na jejich základě zahájil dne 9. 3. 2020 přestupkové řízení. Na výzvy celního úřadu k vyjádření se k podkladům řízení a k prokázání majetkových poměrů žalobce nereagoval. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 11. 1. 2021 byl žalobce uznán vinným z přestupků spočívajících v provozování hazardních her bez povolení. Žalobce proti

němu podal blanketní odvolání, které přes výzvu nedoplnil. Žalovaný o odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím.

8. Podle § 5 HazHZ se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
9. Podle § 123 odst. 1 písm. b) HazHZ, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru. Podle § 7 odst. 2 písm. b) HazHZ se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona. Dle § 123 odst. 7 písm. a) HazHZ lze za porušení ustanovení § 123 odst. 1 písm. b) HazHZ uložit pokutu do 50 000 000 Kč.
10. Podle § 21 odst. 1 PŘZ, právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.
11. Pokud se týče žalobní námitky, že se žalovaný řádně nevypořádal s navrženými a přeloženými důkazními prostředky, pak tato námitka je obecná. Soud má zato, že žalovaný zjistil skutkový stav řádně.
12. Žalobce dále namítal, že žalovaný nesprávně posoudil jeho podíl na provozu technických zařízení. Tato námitka důvodná není. Jak plyne z výše citovaného § 5 HazHZ, provozování hazardních her zahrnuje též výplatu výher a činnosti organizačního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu. Tyto činnosti žalobce jednoznačně realizoval. Z důvodové zprávy k ustanovení § 5 HazHZ vyplývá, že provozování hazardní hry „zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí. Tyto další činnosti však nemusí být realizovány přímo samotným provozovatelem, nýbrž mohou být pro provozovatele zajištěny i třetí osobou na základě smluvního vztahu“. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu se touto další činností rozumí především vědomé a aktivní vytváření podmínek pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v příslušných provozovnách, zajišťování zevní údržby zařízení, vyplácení výher a vybírání finančních prostředků ze zařízení (srov. k tomu např. rozsudky č. j. 1 As 74/2018-40 ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 207/2018-32 ze dne 22. 11. 2018 či č. j. 1 As 48/2021-24 ze dne 9. 6. 2022). Jedná se tedy přesně o ty činnosti, které byly zjištěny u žalobce v nyní souzené věci. Není správná ani úvaha žalobce, že pro posouzení jeho podílu na provozu hazardních her je bez významu stanovení nájmu procentem ze zisku z výnosu z her na technických zařízeních. Naopak – jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 207/2018-32 ze dne 22. 11. 2018 – takováto situace konstituuje přímý finanční zájem žalobce na řádném a efektivním provozu technických zařízení a je relevantní pro posouzení podílu žalobce na provozování hazardní hry. Soud uzavírá, že charakter činností, jimiž se podílel žalobce na provozu předmětných her, byl takového rázu, že bez nich by hry vůbec nemohly být provozovány, a nadto byla na jejich provozu závislá výše jeho příjmu z nájmu.
13. Soud neshledal důvodnou ani námitku naplnění liberačního důvodu. Obecně lze konstatovat, že zakotvení tzv. liberačních důvodů v právním řádu představuje zcela

výjimečný institut zbavující právnickou, resp. podnikající fyzickou osobu objektivní odpovědnosti tehdy, pokud by uložení sankce v daném případě odporovalo jejímu smyslu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 265/2019–30 ze dne 24. 6. 2020). Pro uplatnění liberačních důvodů je přitom zapotřebí aktivního úsilí ze strany přestupce, přičemž nepostačí, aby se pouze spoléhal na to, že jiná osoba bude řádně plnit své zákonné povinnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 413/2018–24 ze dne 28. 11. 2019). Uvádí-li tedy žalobce, že při svém jednání vycházel ze sdělení společnosti DP&K–CZQ s. r. o. a jí předloženého posudku, že zařízení nepodléhá regulaci zákona o hazardních hrách, nemůže tato skutečnost být okolností vylučující odpovědnost žalobce za přestupkové jednání. Pouhé pasivní přijetí informace od ekonomicky zainteresovaného subjektu není s to žalobce vyvinit, byť tato zainteresovaná osoba předkládá posudek třetí osoby. Tento posudek nadto vykazuje závažné defekty (k podrobnostem soud odkazuje na rozbor uvedeného posudku v rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 54 Af 45/2019–59 ze dne 30. 6. 2021). I pouhou vizuální kontrolou her bylo zřejmé, že se jedná o typ válcových her, kdy tyto hry bylo možno spustit bez ohledu na znění otázek a současně s protočením válců došlo ke změně kreditu. Tato skutečnost měla vést žalobce k větší obezřetnosti.

14. K poslední námitce – a to námitce nepřiměřenosti pokuty – soud předně konstatuje, že sám žalobce, ač vyzván k doložení majetkové situace, zůstal pasivní. Za situace, kdy uložená pokuta nedosahuje ani ročního příjmu z nájmu prostor pro instalaci technických zařízení a pohybuje se u spodní hranice zákonné sazby, nemůže být o nepřiměřenosti či likvidačním charakteru této pokuty ani řeči. Žalobce ostatně ani v řízení před soudem nepředložil dostatečná tvrzení o své hospodářské situaci. Okolnost, že následně byla žalobci vyměřena daň z hazardních her, je pro posouzení správnosti napadeného rozhodnutí bez významu, neboť soud ho posuzuje podle skutkového stavu, který zde byl ke dni jeho vydání, jak výše uvedeno.
15. Z těchto důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. června 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

